

Frætt nógv um korini aðrastaðni

Ingeborg Vinther og Hildibjörg Brattalið vóru millum teirra, sum fylgdu fundum á kvinnuráðstevnu, frá tíðliga á morgni hvønn einasta dag.

Ingeborg, sum annars er forkvinna í Føroya Arbeidarafelag, var við á ráðstevnu sum limur í javnstøðisnevndini. Hildibjörg var við sum umboð fyri Føroya Arbeidarafelag. Tær valdu at fara á somu fundir.

— Vit hava fingið nýtt at vita og hava hitt nógv ymisk fólk, siga tær.

Eitt evni, ið hevði teirra stóra áhuga, var stóðan hjá kvinnum í útlegd, flóttakvinnum og tilflytarum. Á ráðstevnu fingi Ingeborg og Hildibjörg ein hóp at vita um, hvussu stóðan er í heimlandinum hjá hesum kvinnum, og hvussu tær hava tað her í Norðurlondum. Sagt við orðum hjá hesum kvinnum sjálvum. Ingeborg og Hildibjörg vóru m.a. og lurtaðu eftir kvinnum úr Eritrea, Iran, Suðurafrika og Chile.

Eins og fleiri aðrar før-

oyskar kvinnur vóru Ingeborg og Hildibjörg á fundi og hoyrdu um oyggjalandið Palau, sum stríðist fyri at halda landið reint og kjarnorkuvápnafritt út á 200 fjórðingar. USA stýrir hesum landi og ætlar at byggja hernaðarstöð har,

men palaubúgvar royna at stríðast imóti, og tær fáa stuðul frá friðarfólki um allan heim.

Ymist annað áhugavert var at frætta um hetta land. T.d. eru tað kvinnurnar, sum eiga alla jørðina.

Beinanvegin rann saman millum føroyskar og islenskar kvinnur. Her hugna tær sær eina løtu millum fundirnar

Ingeborg og Hildibjörg vóru eisini á fleiri fundum, sum fakfeløg skipaðu fyri, m.a. um líkaløn og javnstøðu.

Hini ikki líkaløn

— So lægdi tað ljóðar, noyðast tær í hinum londunum framvegis at stríðast fyri líkaløn fyri menn og kvinnur, sjálvt um tær hava javnstøðulóg. Føroyar eru einasta landið, sum hevur sama sáttmála fyri ólærd, menn og kvinnur. Hetta kemur av, at tær samráðast hvørsær, meðan vit hava felags samráðingar. Tær vóru ógvuliga bilsin um at frætta, at vit hava líkaløn.

Ein fundur var um stóðuna hjá vaskikonum og teirra arbeiði, ið verður litið virt men hevur stóran týðning. Har varð tosað um útbúgving og at læra vaskikonur at nýta røttu vaskievni, ið ikki skaða umhvørvið ella eru til bága fyri tær sjálvar, hendur, andaræsir o.a. Semja var um, at allar vaskikonur áttu at fingið slíka útbúgving.

Ingeborg og Hildibjörg vóru til fleiri aðrar fundir. M.a. um alheimsfriðar-

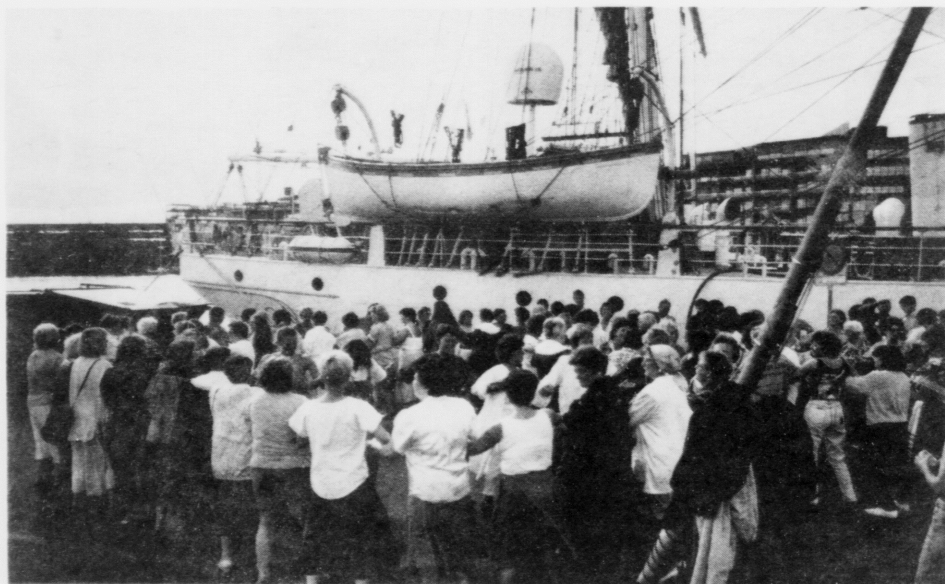
rørsluna og hjá sosialdemokratisku kvinnunum í Svøríki.

Fyri Føroya Arbeidarafelag vóru Hildibjörg Brattalið og Karla Einarsson á ráðstevnu.

Hví sendir Føroya Arbeidarafelag umboð á slíka stevnu?

— Javnstøða viðkemur so avgjørt eisini okkum, og tað er gott at siga frá royndum hjá hvørjum øðrum. Vit hava fingið ein hóp av fakpolitiskum tilfari og frætt nógv um korini í hinum londunum, og hvussu fakfeløgini arbeiða. Og, sum øll vita, so er ein stórur partur av okkara limum kvinnur. Tí fóru vit við á kvinnuráðstevnu, sigur Hildibjörg.

Til setanina av ráðstevnu framfóru føroyskar kvinnur leik um kópakonuna, sum fekk góð ummæli. Leikurin byrjaði við, at tær kvóðu nokur orindi av Kópakvæðnum

Áðrenn Smyril fór úr Oslo, fóru fleiri av teimum føroysku kvinnunum í land og slóu ring. Hinumegin bryggjuna lá skúlskipið Christian Radich

